

**เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทยเรื่องคำควบกล้ำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก**

โปรแกรมวิชา หลักสูตรและการสอน (ภาษาไทย)

ผู้วิจัย นางสาวปริญญาณี ศรีบุญเรือง

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน

ปีที่ทำการวิจัย 2548

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียน สาระภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 28 คน
2. การออกแบบการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ตามสัญลักษณ์ $O_1 \text{ X } O_2$

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน คือ

แผนที่ 1 เรื่อง ความหมายและประเภทคำควบกล้ำ

แผนที่ 2 เรื่อง คำควบกล้ำแท้

แผนที่ 3 เรื่อง การผันวรรณยุกต์ที่มีอักษรควบกล้ำ ร ล

แผนที่ 4 เรื่อง การอ่านและการผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบกล้ำ ว

แผนที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

3.2 นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยในที่นี้ คือ แบบฝึก สาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ความหมายประเภทคำควบกล้ำ ประกอบด้วยแบบฝึกที่ 1/1-1/2

ชุดที่ 2 เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ประกอบด้วยแบบฝึกที่ 2/1-2/2

ชุดที่ 3 เรื่อง การผันวรรณยุกต์ที่มีอักษรควบกล้ำ ร ล ประกอบด้วยแบบฝึกที่ 3/1-3/2

ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านและการผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบกล้ำ ว ประกอบด้วยแบบฝึกที่ 4/1-4/2

ชุดที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ ประกอบด้วยแบบฝึกที่ 5/1-5/2

3.3 เครื่องมือประเมินผล

3.3.1 เป็นแบบทดสอบสาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ แบ่งเป็นภาคทฤษฎี เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ มี 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 4 ตอน คือ การอ่านคำควบกล้ำ 5 คำ การเขียนคำควบกล้ำ 10 คำ การแต่งประโยค 5 ประโยค และโยงเส้นจับคู่ 10 ข้อ

3.3.2 แบบวัดความพึงพอใจในการเรียน สาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 18 ข้อ

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 แจ้งขออนุญาตผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ

4.2 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นแบบทดสอบภาคทฤษฎีใช้เวลา 30 นาที และแบบทดสอบภาคปฏิบัติใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมใช้เวลา 2 ชั่วโมง

4.3 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่เรียน โดยใช้แบบฝึก ใช้เวลาในการทดลองสอน จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ ระยะเวลา 10 ชั่วโมง 2 สัปดาห์ เริ่มสอน วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 ถึง วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549

4.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามแผนการสอนที่ได้กำหนดไว้แล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ฉบับเดิม เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นแบบทดสอบภาคทฤษฎีใช้เวลา 30 นาที แบบทดสอบภาคปฏิบัติใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที และใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจใช้เวลา 30 นาที รวมใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้เครื่องคิดเลข และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (SPSS) ประกอบกับการศึกษาตัวอย่างจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เป็นแนวทางที่คล้ายคลึงกัน มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test ในกรณีกลุ่มเป้าหมายไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนผลปรากฏว่า กรณีก่อนเรียนในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 22.79$; $S = 5.60$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน คือ ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ พบว่า ภาคทฤษฎีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ

46.43 ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 5.32$; $S = 0.98$) ภาคปฏิบัตินักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 35.71 ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 17.46$; $S = 5.11$)

กรณีหลังเรียน พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 29.14$; $S = 9.97$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน คือ ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พบว่า ภาคทฤษฎีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 100 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 7.29$; $S = 0.94$) และภาคปฏิบัตินักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 92.86 ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 23.21$; $S = 3.39$)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน สาระภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ในภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในรายละเอียดแต่ละกิจกรรม พบว่า ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัตินักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งสองกิจกรรม

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนสาระ ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$; $S = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ อยู่ในระดับมาก 12 ข้อ คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลา เนื้อหาน่าสนใจ ผู้สอนเป็นกันเอง กับนักเรียน บรรยากาศในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียน และการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา สื่อการเรียนการสอนแปลกใหม่ทันสมัย สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา สื่อการสอนดึงดูดความสนใจ สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ครูใช้หลักเกณฑ์การประเมินที่มีความเป็นธรรม นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการอ่านและเขียน คำควบกล้ำมากขึ้น ($\bar{X} = 4.43, 4.43, 4.36, 4.25, 4.46, 4.50, 4.32, 4.50, 4.46, 4.50, 4.43, 4.46$; $S = 0.50, 0.50, 0.57, 0.29, 0.51, 0.51, 0.55, 0.51, 0.58, 0.51, 0.50, 0.51$) และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือ ครูใช้วิธีประเมินผลการเรียนที่เหมาะสม นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในวิชาอื่นได้ ($\bar{X} = 4.61, 4.68, 4.54, 4.64, 4.54, 4.61$; $S = 0.50, 0.55, 0.51, 0.51, 0.51, 0.28$)